MIHAI AVASILCĂI zis Fanfan

POEZII OBRAZNICE

Dedic aceste poezii
marelui nostru
fotbalist Gică Hagi
şi realizatorului
Florin Călinescu
pentru (Cz) emisiunile
lui pline de înţeles
şi totodată umor
cu simpatie
şi consideraţie
la autor
Fanfan

27.02.00

[illegible]

Mihai Avasilcăi
zis *Fanfan*

POEZII OBRAZNICE

Să fii fericit
și să ai viață
De la autor
Fanfan

Motto:
„SÎNT BOLNAV DE INTELIGENȚĂ"
Fanfan

MIHAI AVASILCĂI zis Fanfan

Mihai Avasilcăi zis *Fanfan*
POEZII OBRAZNICE

Ea rămâne sexul slab

Când şi-ascunde goliciunea
Prin furoul transparent
Iese-n relief minunea
A podişului Tibet.

Picioarele-i sunt pendule
Înalte cât un altar
Coloanele lui Hercule
E strâmtoarea Gibraltar.

Păru-i stă război pe ţeastă
Te-nspăimânţi cu un fior
Cum ar fi în jungla vastă
Mai jos de Ecuator.

Ca munţii îi sunt braţele
Sperie pe pământean
Toate continentele
Alpino Himalaian.

Ochi-i sunt ca de ocean
Te inundă ca un fluviu
Parcă-i lavă de vulcan
Cum ar erupe Vezuviu.

Cu a sa înfăţişare
E deosebită-n grad
Eu rămân cu sexul tare
Ea rămâne sexul slab.

Lui Ursache Margareta

N-am păduchi dar am gândaci

Să mă scoale-n miez de noapte?
Nu-mi trecea prin dobitoc
M-a trezit din somn nepoate
La uşă aud: boc, boc.

A venit a doua oară
Guda era din Cotnari
Eu nu sunt popă de ţară
Să-mi cardească nichitari.

- M-ai umplut de mişcători
Fă cordancă rapandulă
Mereu simt că am fiori
Mă mănâncă şi-n pendulă.

- Uite, mă pun în genunchi
Şi mă închin la icoane
Crede-mă că n-am păduchi
De ce nu mă crezi Fan-Fane?

Lasă fă vrăjeala asta
Cusută cu aţă neagră
Tu mă faci ca să-ţi rup coasta
Şi să-ţi pun în ghips o creangă.

- Drept îţi spun, că nu-s dilie
Şi mă jur pe băsănău
M-am spălat şi cu leşie
Folosind un ciucălău.

De ce nu-ţi cumperi săpun?
O întreb cu ironie
Costă mult şi nu e bun
Nu-mi mai face predică.

Vino-ncoace cînd te chem
Să te controlez în pleaşcă
În proţap să te fac ghem
Că doar eşti gudă de gaşcă.

Mulţi păduchi s-au cuibărit
În bretonul smocului
Părul era îmbâcsit
Ca la curul porcului.

Ai venit ca un tâlhar
Curvă, ştoarfă depravată
Ai ars-o cu păru-n far
Că eşti straşnic de curată.

Tu mi-ai zis că ţii la mine
Cum ţii la un înger sfânt
De te-oi face de ruşine
Îţi voi place-aşa cum sunt.

O dau pe bune, precis
Gargara ei m-a muşcat
Asta-i necă, ce să-i faci
N-am păduchi, dar am gândaci.

Lui Rodica Zapan

Jugul (sau, două roți)

S-a-ntâmplat ceva ciudat
Că am fost nesocotit
Şi acum sunt arestat
Pentru ceea ce-am făcut.

N-am o faptă agravată
Dacă stai şi mă socoţi,
Împreună cu o fată
Am furat doar două roţi.

Fata ce-a furat cu mine
E-o femeie delicată
Are sentimente fine
Mai bea ea, doar... câteodată.

Am băut cu ea rachiu
Într-un bar privatizat
Ah!, al dracului să fiu
Tare rău m-am îmbătat.

Ne-am retras acas-apoi
Eu matol, iar ea prudentă
Ne ţineam de braţ noi doi
Şi-mi purta de grij-atentă.

N-am ajuns acasă bine
Vede-un loc întunecat
Mă opreşte şi îmi spune:
- Vai ce loc bun de furat!

Stau, mă uit nedumerit
La maşinile parcate
Ea-mi şopteşte cam pripit:
- E loc să furăm din toate.

Am pus botul cu temei
Şi deloc n-am aşteptat
Ca să fac pe placul ei
Am trecut la controlat.

N-aveam chef să fur de loc
Dar să vadă că nu-s laş
Mă gândeam că am noroc
M-am făcut cu ea părtaş.

Cinci minute-am căutat
La portbagajul din spate
Peste două roţi am dat
Şi am dispărut în noapte.

Eu aveam sub braţ o roată
Guda o ţinea pe cap
Este greu pentru o fată
Ca să galopezi la trap.

Dar uşor şi fără grabă
Când şi când ne mai opream
Am trecut din stradă-n stradă
Şi-am ajuns la un liman.

La un bloc fără mansardă
Unde stau hoţi şi golani
Sunt şi curve de pe stradă
Toţi flămânzi şi fără bani

Uşurel am şi deschis
M-am făcut cu ea comod
Am închis uşa precis
Şi-am luat-o iar la bord.

O sticlă aveam, de "Rapid"
În balcon, dar am uitat
Am băut şi m-am cinstit
De-am ajuns accelerat.

Iar în seara verii calde
Chiar de toate am uitat
Bucuroşi c-avem de toate
La chiloţi ne-am dezbrăcat.

Două vorbe-trei minciuni
Aşteptam noaptea să treacă
Dracul nu face minuni
Auzeam cum bate... parcă.

Mă dau jos ca să deschid
Dar deodată am aflat
Trei anchetatori privind
M-au găsit stupefiat.

Pe moment mi-am revenit
Arătam că nici nu-mi pasă
Au văzut că am greşit
M-au găsit cu mortu-n casă.

Că o ţiflă m-a stropit
A predat pontul corect
Ei la sigur au venit
Dar cu şustă... mult discret.

S-au scuzat că-ntâmplător
De vizita matinală .
Întrebând de-un infractor
Numai ca să-mi dea momeală.

Unul dintre ei, Mocanu
Un vechi "prieten", fost maior
Mi-a dezvăluit tot planul
S-a uitat întâmplător.

La o masă acoperită
Iară jos nişte saboţi
Când sub masă el se uită
- Ce-s cu astea două roţi?

- Aoleu, Fan-Fane dragă!
Tu cu astea n-ai scăpat
Şi să ştii că nu-i de şagă
Chiar acum te-am arestat.

M-am predat dezamăgit
N-avea doară nici un rost
Că am fost husen coclit
Mi-am dat seama că sunt prost

Am recunoscut îndată
Fără să mai comentez
Fapta-mi este vinovată
Nu mai pot s-o eschivez.

M-au pus de m-am îmbrăcat
M-a 'ntrebat şi de felină
I-am răspuns cam încurcat
Că este a mea vecină.

Dar el m-a apostrofat
- Bine, zici că ţi-e vecină
Deci cu guda n-ai furat
Pare-a fi o fată bună.

Atunci m-am gândit eu bine
Să n-o iau cu mine-n faptă
Ar fi fost mare ruşine
Ca să fiu în fapt c-o fată.

Guda a rămas plângând
Cu un plâns foarte subtil
Lăcrima tot suspinînd
Cu lacrimi de crocodil.

Cu microbuzul m-au dus
La poliţia din oraş
Şi brăţările mi-au pus
Să-mi dau seama că-s ocnaş.

Fapta e recunoscută
A spus un anchetator
Nu e loc de nici o şustă
Te prezint la procuror.

Stătea la birou modern
Avea un dosar în treabă
Îmi vorbeşte, foarte ferm
Fără să m-aştept întreabă:

- De ce-ai furat roţile mă?
Prima dată mă întreabă
Îi răspund aşa, cu "ăăă...
..de treci codrii de aramă".

A rămas stupefiat
De cuvântul îndrăzneţ
S-a gândit poate-s şocat
Din spitalul de glumeţi.

El se mai răsteşte-odată
Fără doar să te gândeşti
Mă întreabă ca un tată
- "Unde dracu' locuieşti?"

Însă cunoscând calvarul
I-am răspuns din Topârceanu:

Locuiesc într-o mansardă
La al patrulea etaj
Strada Universităţii
Casă mare, cu grilaj.

Casa asta cum se spune
Cu un proprietar bigot
N-avea electricitate
Dar încolo avea tot.

Scări, balcoane, coridoare
Şi ca orice case mari
Cu apartamente multe
Fel de fel de locatari.

Hoţi, golani, oameni săraci
Toţi îşi caută client
Asta-i nene, ce să-i faci
Sunt şi fete cu carnet.

Procurorul se gândeşte
Calculă la ce-am spus eu
La un ţagher îi şopteşte
Ca să-mi facă un "Egheu".

Un Egheu, ah ce galant!
Mă gândeam că poate scap
Dau la doctor un mic blat
Să-mi facă control la cap.

Am fost dus şi la spital
După ce-am luat bătaie
M-au găsit bolnav fatal:
Că sunt bun pentru pârnaie.

Hai apoi la Tribunal
Cu fapta recunoscută
Eu credeam că e banal
Dar m-au condamnat cu şustă.

Două roţi, doi ani mi-au dat
Câte un an de roată
Şi-au dat seamă că-s pătat
Că doar nu-s la prima faptă.

Am făcut o faptă-n grabă
Două roţi, două belele
În instanţă m-a 'ntrebat:
- Ce voiai să faci cu ele?

- Două roţi? Marfa e nouă...
Am răspuns cu vorbă fină
Mai fac rost de încă două...
Vreau să am şi eu maşină.

Îmi răspunde procurorul
Cu un glas de bariton
- Când o să ai tu maşină
Eu o să am avion.

Ai dreptate - eu îi spun
Nu o fac pe-a înţeleptul
Că doar judeci şi eşti "bun"
Meriţi ca să ai tot dreptul.

Că acum legea e bună
Cam toate-s privatizate
Liber, banii se adună
Poţi să cumperi şi palate.

Eu însă mă las de toate
Şi n-am să mai calc pe bec
Nu-mi place să am palate
Mai bine să mor caşbec.

Hai să ne roim că nu mai e loc

În liniştea mută ce se pierde-n noapte
Oraşu-i pustiu, nu-i nimeni pe stradă
Un lătrat de câine se-aude departe
Patru infractori au ieşit la pradă.

Stați un pic rechini, că acum e loc
Le-a garobaldit ăla caşichiu
Bunghează acolo, după colț, la bloc
Cum trage cu porcul un baştan puriu.

Când ajung la faptă au bunghit momentul
Un husen coclit cu dibla pe-o geantă
I-au cardit teofla şi apoi coletul
Se topesc în scurt, pe-o stradă în pantă.

Hai c-am pus-o tare, le-a cardit saşiul
Geanta e bucşită cu produse multe
Voi luați tot hasul iar eu iau rachiul
C-o să dați acolo de brânză şi fructe.

Noaptea iar dispare, Zorilă-i prezent
Toți s-au închinat c-au avut noroc
Unul dintre ei zice la-obiect:
Hai să ne roim că nu mai e loc.

pentru Mutu lui Maruca
un infractor cu multă pârnaie la activ

Am să beau molan de țară

Tare-aş vrea să scriu un pic
Pixu-mi tremură în creangă
Nu mai sînt bun de nimic
C-am machit cocârț din şpagă.

Simt că mă încearcă moartea
Am un jar în polonic
Mi-am pierdut luciditatea
Sînt anemic şi mi-e frig.

Vreau să mă las de machit
Dar nu pot, că-s învățat
Aş fi tare fericit
Să-mi revin, să fiu bărbat.

De-mi revin din mahmureală
Să fiu iarăşi cum am fost
Vă cardesc fără vrăjeală
Nu mai chilesc fără rost

Am să beau molan de țară
Că trascău-i puturos
Pot să dau colțu-ntr-o seară
De am să mai beau vârtos.

Lui Dorin Spineanu
care şi lui i-a plăcut apa de foc

O dorință vagă

Tu ești nevasta căruia bărbat?
Mi-ai spus odată că ești măritată
Aș vrea să mi te am și eu o dat'
Chiar de mi-ai cere o exorbinantă plată.

Eu îți voi da o parte din ființă
Acel tic-tac ce-l am ca o avere
Iar tu să-mi dai dulcica ta guriță
Și-apoi pădurea ta ce mi-a stârnit plăcere.

Chiar dacă ești fidelă și ești cu jurământ
Ți-apreciez virtutea și gradul de onoare
Iubește-ți al tău hoț ca pe un înger sfânt
De îl înșeli vreodată rămâi cu-a ta valoare

Dac-ai dori vreodată s-o frigem în secret
Să știe numai luna și bolta înstelată
Nu o să-ți pară rău c-ai ars-o c-un poet
Ce te-a dorit tot timpul, cu inima curată.

Pentru Geta Cobra

Aniversare

Cât a domnit Ştefan cel Mare
Atâţia ani am împlinit
Acum în prag de sărbătoare
Nu mă declar că-s fericit.

De ziua mea, şase april,
Gîndul îmi zboară departe
Să fiu cuminte şi util
Să-mi tipăresc a doua carte.

Aniversarea nu-i plăcută
Nu am nici vin şi nici mâncare
În casă nu am lume multă
Că sunt caşbec şi fără stare.

Cinstesc paharul tremurând
Cu apă rece de izvor
Mă obsedează-un gând profund
Ah, mult mă chinuie un dor.

Mi-e dor de toate şi de tine
Aş vrea acum de ziua mea
Să fii din nou iarăş cu mine
Şi cred că nu vei regreta.

Într-un târziu adorm buştean
Visez iubita-mpătimată
M-a părăsit acum un an
Se va întoarce iar odată?

Să-mi aducă un buchet
Din florile de primăvară
Cu disperare o aştept
Presimt c-o să revină iară.

Pentru Cica

I-am tras două înnădite

Amândoi aveam călduri
Mă înțep c-o cățelușă
O frec tare, în figuri
Prostul ei îmi bate-n ușă

În casă e întuneric
Ea-mi șoptește-n telefon:
- Nu da drumul la nemernic
că mă bate-n microfon

O ascult și-i fac pe plac
Că bungheam nasoală starea
Nu puteam să-mi fac de cap
Trebuia să-nchei lucrarea.

Îmi mai ciocănește-odată
Și-mi repetă insistent
Hai dă drumul la consoartă
Că nu pot să mai aștept.

- Dă drumul la rapandulă
Că aveți vreo două ceasuri
S-o fi săturat de sulă
Poate n-o mai ia în flapsuri.

Noi nu avem nici o grabă
L-am făcut ca să dispere
Ne-am apucat iar de treabă
Conștiința doar ne-o cere.

I-am tras două înnădite
Că eram dorit de troașcă
Una să mă țină minte
Și-alta să mă pomenească.

Lui Marcel

Mistrețul de salam

Am intrat în prăvălie
Cu oblonul mă dicleam
Ca să-mi cumpăr o felie
Din cel mai ieftin salam.

Au exagerat cu prețul
Excrocii din parlament
Dac-ar ieftini nutrețul
Aş trăi puțin decent

De mult nu mai bobinasem
Din delicatețea fină
Pîn' la urmă cumpărasem
Două felii de slănină.

Că e mult mai consistentă
Are gust şi e cu saț
De mă răsuceam de fentă
Rămâneam flămând la maț.

Nu-mi permite caraimanul
Sunt caşbec, nexam lovele
Dacă sar prea tare calul
Am dureri în mahmudele.

Prețurile-s prea umflate
N-am mangoți ca să dispun
Mi-aş dori să-mi cumpăr, frate
Mult salam. Ieftin şi bun.

Lui Buhaiul

Dă-ți bikinii jos odată

Cu efect să-i fac lucrarea
Așa cum mă pricepeam
Scurt i-am dat dezechiparea
La costumul lui Adam.

Sunt privit de o felină
În bikinii ei turcești
- Nu mă frec de voie bună
Până când nu mă caftești

Am rămas blocat... privesc
La felina adorată
- N-am motiv să te lovesc
Dă-ți bikinii jos odată!

- Peste clanță dă-mi o palmă
Ca să mă dezbrac cu totul
Eu nu vrăjesc de pomană
Bate-mă ca să pun botul!

Răpește-mă ca pirații
Că altfel te fac să-nduri
Mie-atunci îmi vin senzații
Când mă bați cu strigături.

Pe neve, rămân blocat
Că nu cunoșteam șarada
Nu voiam ca să o bat
Dar mi se-ntărise coarda.

Am caftit-o cu nuiaua
Cum aș bate-un ticălos
Iar când i-a venit damblaua
A și dat bikinii jos.

Pe obraz... o lacrimă
Evadând din felinar
Ne-am iubit cu patimă
Foarte sadic și barbar.

Lui Emil Brumaru
un AS al condeiului ieșean

Nu sunt stabil pe grisine

Şucărit pe-al meu destin
Dau cu câini-n bolovani
Merg pe gard, de drum mă ţin
Sunt machit, nexam parai.

Când mai cad, nu are cine
Să mă scoale, să mă vadă
Nici un latră nu mă câine
Nu e nici un om pe stradă.

Nu-s stăpân pe-a mea balanţă
Bobinez asfalt în spini
Şi mă mai ling pe clanţă
Javrele de prin vecini.

De jos mă ridic cu greu
Nu sunt stabil pe grisine
Oare ce-am să mă fac eu?
Acas-am s-ajung cu bine?

Lui Culiţă

Hoții de cai

Sunt cumpătat în viață și știu ce este bine
Tot timpul am judecat gândesc cu rațiune
Am casă și nevastă și sunt un om cinstit
Dar uite că odată eu am călcat greșit.

Aveam câțiva prieteni cu care discutam
Ne ajutam tot timpul, cu dragoste munceam
Iar unul dintre ei îmi este văr primar
Când terminasem serviciul serveam câte-un pahar.

Și multe se vorbesc la un pahar cinstit
Când te-a furat decorul ești cel mai fericit
Am un principiu-n viață, eu nu vorbesc banal
Le-am spus la ai mei prieteni c-aș vrea să am un cal.

Toți m-au privit mirați, cu mâna pe pahar
Spunându-mi că ei știu, alături, la hotar,
Unde cunosc un om cu cai și animale
"Și poți să-ți cumperi vere, numai să ai parale"

Cu toții eram patru atunci când am vorbit
A doua zi spre seară la drum noi am pornit
Luîndu-mi bani la mine și-o sticlă de rachiu
Când am ajuns la faptă, era noapte târziu

Dar unul dintre ei mi-a spus adevărat
"Că-n seara asta vere, noi mergem la furat
Îți spun secretul nostru ca tu să îl cunoști
Mereu am furat caii acelor care-s proști

Noi experiență avem, suntem geambași de cai
Furăm de ani de zile dar tu nu ne știai
Acum ți-am explicat și ne-am destăinuit
Tot timpul am furat,dar nu ne-ai bănuit.

Am fost băiat de gașcă, cu ei m-am îndemnat
În seara verii calde noi caii am furat
În trap, peste câmpie, pe-ntinsele ogoare
Am alergat în noapte, cu caii, fiecare.

Mă bucuram de cal: era frumos şi roib
Când am ajuns acasă pe văru' îl întreb:
- Ce faci cu calul, spune-mi acum pe loc.
El mi-a răspuns râzînd: îl vând la iarmaroc.

Eu nu am vrut să vând, voiam să am şaretă
Şi să mă plimb cu ea, prin sat sau la cumătră
Voiam să fantazez, să fiu boier galant
Dar n-am avut noroc, căci "ei" m-au arestat

Ne-am condamnat pe toţi cu ani grei şi mulţi
În timpul anchetării am fost cumplit bătuţi
Ne-au confundat probabil cu banda lui Coroi
Acei haiduci de codru ce fură cai şi boi.

Lui Jarcă - omul cu filozoful
în plină creaţie

Cu guda am făcut-o lată

Pe neve, când nu te-aştepţi
M-a poftit la un pahar
A sărit din marafeţi
Că i-a cheltuit la bar

Cu guda-m făcut-o lată
Cafea, bere, vin Cotnari
A băgat mâna în geantă
Şi i-a stors pe marinari

Rămânînd fără saele
După ce s-a mai trezit
A bunghit c-a făcut rele
Gravă, mi-a garibaldit:

- Învaţă-mă o moşmandă
Ca să păcălesc târtanul
Caşbecă o să mă vadă
Ştie c-am luat salarul

- Fă, nu fi îngrijorată
Te cunosc ce tupeu ai
Îi spui c-ai fost înţepată
Când te urcai în tramvai

Ţi-a săltat coaja în scurt
Un panacotar sadea
Cu schepsis el te-a făcut
Fără dos, fără perdea.

- Foarte haladit e pontul
El nu mă ştie de coardă.
Şi cred c-o să pună botul.
Dar dacă n-o să mă creadă?

- Îl dai la întors şi-l minţi
O să te creadă huiduma
Te juri cu icoana-n dinţi
Să te usuci ca slănina.

Jură-te pe sfinţii toţi
Cu trucaj şi supărare
Să n-ai parte de chiloţi
Şi să-ţi moară la intrare.

- Futere e jurământul!
Care ţi-a trecut prin meclă
Îmi mai dreg c-o ţuică gâtul
Şi apoi o rad în sfeclă.

Lui Costel Poeană,
un şmecher sadea al Iaşului.

Cu șustă la intrare

M-a bunghit că sunt cașbec
Nu produc nici un parai.
- Dau cu sasu-n scurt și plec
I-am cardit: "Te rog mai stai".

- N-ai mălai să mă-ntreții
Cu șustă eu am aflat
La "Monitor" nu mai scrii
Cred că te-au concediat.

- Fă nu fii așa haioasă
Mă obligi să-ți sparg un far-
Hai, te rog, fii serioasă
Am să scriu la alt ziar.

- Du-te băi fraier coclit
Nu permit să-nghit gargară
La început m-ai vrăjit
Nu pun botu-a doua oară.

- Uite coardă ce îți cânt
Și-ți repet ca la un frate:
Futu-ți morții măti-n gât
O să-mi publice o carte.

Și-o să avem saele grele
Haladiți vom fi la mers
O să dăm cu barda-n stele
Dacă vom avea succes.

- De încerc ca să trec puntea
S-ar putea să mă înec
Aste sunt figuri de Buftea
Hotărâtă sunt, și plec.

Nu mai avem ce mânca
Iar în doi n-o frigem bine
Atunci când te-or publica
Mă întorc din nou la tine.

- Haide, băşti, nu ţine falsu'
Haită, curvă depravată
Iată, am să-ţi dau cu pasu'
Dacă nu-mi eşti devotată.

Am s-o frig şi eu invers
Dăm la pace-n socoteli
Tu nu eşti Miss Univers
Să mă dai în bâlbâieli.

Lui Vasile Cojocaru,
redactorul ziarului "Monitorul".
Un băiat cu suflet cald,
care mi-a pus ambele cărţi
într-o formă publicabilă
şi acum, poeziile.

Ca frunza pe apă

Disperat de foame, mintea mi-e bolnavă
Şi în loc de has înfulec surcele
Am fost un şacal, am ajuns o javră
Căşbec şi puriu, fără mahmudele.

Cu necaz şi ciudă mă frământ în gând
Cândva cu şustă o frigeam ca peşte
De telefoane acuma sunt surd
Şi-arătătorul de mult îmi lipseşte.

Mă ginesc cu ciudă într-o baltă
Cândva era prea şto momentul
Aveam o moacă plină şi curată
Acum e zbârcită şi-i trasă cu patentul.

Cu vastu-n caraiman agale eu mă plimb
Îmi amintesc de vremuri când tânăr eu am fost
Sunt un năluc împovărat şi strâmb
Sărmana santinelă la vale doarme-n post.

Am îmbătrânit, în lunetă-i ceaţă
Iar grănicerii au părăsit postul
Ca frunza pe apă am trecut prin viaţă
Şi-acum-s năuc şi sufăr cu prostul (capul).

Lui Puiu Sturzoiu,
un amic ce se încrede
că-i mai bun ca mine
în compunerea poeziilor.

Cu lumina aprinsă

Cu o fată de minune
Dezbrăcați la pielea goală
Am compus o poezie
Cu un pix cu pasă albă.

Inspirat de-amuzament
Cu a mea direcție
Am compus-o neatent
Fără punctuație.

Acel ce mă corectează
Să mă scuze de-a mea lipsă
Dacă mă analizează
Am scris-o cu lumina stinsă.

Însă când scriu cu lumină
Cu pixuri de orice fel
Poezia-mi este bună
Fără ca să fac greșeli.

Poezia adevărată
Fără multă analiză
Dacă o compui c-o fată
Fă-o cu lumina aprinsă.

Poetului Nichita Danilov

Țaca, resturi și brăila

Când faci țaca băi nepoate
Bungheşte pe cine-l freci
Evită, dacă se poate
Să o faci la cei caşbeci.

Poţi să-ţi găseşti o huidumă
Prost la diblă, tare-n brațe
Că el e bariu în sumă
L-ai făcut că are gloanțe.

De nu-ţi merge cu brăila
Pune-ţi martori pentru şesturi
Soto poţi întoarce fila
Traduci husenii cu resturi.

Criza

Trec printr-o criză greu de-nchipuit
Asemenea bolnavului ce suferă la pat
De băutură multă am ajuns tâmpit
Nu pot să scriu, că practic sunt blocat.

Caut să-mi storc creieri-n zadar
În filosof gândirea mi s-a stors
Neputincios, lipsit de al meu har
Şi mă oftic că nu pot scrie-n vers.

Deasupra, pe caiet, cu pixu-n mână
Încerc o mică proză să compun
Dar fraza-i incompletă, Nu e bună
Încep să-njur să-mi bag ca un nebun.

Sunt un poet pârlit și fără stare

În scrisul meu, ce îl aştern pe filă
Sunt sincer, realist şi chiar cinstit
Nu vreau să fiu compătimit din milă
Că sunt caşbec şi poate necăjit.

Orice poet, indiferent de Țară
Chiar de-i celebru şi chiar de-i renumit
Trăieşte-n lipsuri, nu e băgat în seamă
Rămâne cu succesul cucerit.

În lipsă de lovele grupa mare
Nu îmi permit s-o ard ca un baştan
Sunt un poet pârlit şi fără stare
Amărăştean cu gesturi de golan.

Am scris o carte, acum sunt mulțumit
Dar nu am parte de nici un câştig
Puținii marinari în grabă s-au topit
Și-acuma sunt caşbec și mă ofitic.

Din Piața Halei am ciordit un măr
De la o babă şchioapă şi nătângă.
Când va avea poate broasca păr
Atuncea am s-o pun de mămăligă.

Am să trag un pui de somn

Caut creierii să-mi storc
Nu pot să-mi aduc aminte
Am cocârţ în dobitoc
Tulburată-i a mea minte.

Filmul mi s-a întrerupt
Coniacul era sălbatic
Cu lăcomie l-am supt
Fără să gândesc... mecanic.

Credeam că îmi vine oful
Cu licoarea puturoasă
Nu-mi judecă filosoful
Când m-aşez să scriu la masă.

Eu vreau să ajung un domn
Şi să pot ca să-mi scriu ştirea
Am să trag un pui de somn
Ca să-mi limpezesc gândirea.

Struna și căpăstrul

Mi-a bătut la ușă haita
Obișnuința e bună,
S-a-nvățat cu mine fata
C-o înțep mereu cu strună.

Satisfăcută se simte,
Radiază ca un spectru
N-are-astâmpăr, nu-i cuminte
Când o frec cu un căpăstru.

Cum ar fi un curcubeu,
Moaca i se colorează.
Ochii-i stau închiși mereu
Struna mea o fascinează.

Iar căpăstrul o atinge
Peste coarda discordantă
De senzație îmi plânge
Apoi cade leșinată.

Lui Viorica Baiardi,
o ciocănitoare
care-i place la nebunie
oiștea aceluia viril.

Combinație

Când rămâi fără de bani
Nu fi disperat nepoate
Te-ai urcat într-un tramvai
Şi o frigi la panacoate.

Stai în buză, lângă scară
Urmărindu-l pe baştan
Cu tupeu, fără vrăjeală
Bagă-i vastu-n caraiman.

Dacă e ghertoi cu guşă
Saltă-i coaja cu mălai
Te topeşti pe lângă uşă
Cu verdeața de parai.

Dacă sunt lire sterline
Mergi pian, fără să fugă
Du-te la localuri fine
C-ai pus-o de mămăligă.

Cheamă chelnerul: Nea Fani!
Şi comandă vin, mâncare
C-aşa face toți baştanii
Şi hoții de buzunare.

Dacă ai căzut la başcă
Te descurci la Tribunal
Şmenuieşti toată instanța
Baştan eşti, cu capital.

Pentru Costel Tibincu,
unul dintre cei mai buni panacotari
ai anilor '85 şi încă mai domină mult timp!
De la autor, cu simpatie.

Autonasulie

Într-un infern locuiesc
Cu mulţi hoţi şi cu golani
Mă ia groază când privesc
La gunoi şi şobolani.

Vreţi ca să-mi cunoaşteţi planul:
În casă eu n-am avere
Cum ar spune Topîrceanu:
Un şoarece şi-o muiere.

Un păianjen, e prezent
Ţese pânza ce o are
De mă uit la el absent
Foamea din gât nu-mi dispare.

Încerc să uit de toate
Însă greu m-ademenesc
Lucrurile-mi sunt deşarte
Nesatisfăcut trăiesc.

Anii mei s-au irosit
Cu dragoste iluzoriu
De nimeni n-am fost iubit
Decât în contradîctoriu.

Greu am dus povara-n viaţă
Am purtat piatra de moară
Precum măgarul în ceaţă
Când simte că o să moară.

Lui Titel Moloman

Am înghițit spălătorul

Vă cardesc să-mi știți umorul
Bobinam dintr-un castron
Am înghițit spălătorul
În seara de Revelion.

Nu-s nebun și nici tâmpit
Și spun pura întâmplare
Nu eram de fel machit
Conștient eram, în stare.

Cineva tot poartă vina
Un cretin sau un nemernic
Fiindcă mi-au tăiat lumina
Serveam masă pe-ntuneric.

Într-o oală, pe o plită
Era borș acru cu carne
Pâinea o aveam în sită
Iar pe jos niște ciolane.

În acea seară de joi
Cu urături și colinde
Cratița era cu zoi
Și spălătorul de blide.

Cum eram înfometat
Să-mi astâmpăr ramazanul
Chiar atunci l-am bobinat
Când s-a încheiat și anul.

Anul nou ce o să vină
Poate o să fiu baștan
Ca să fiu cu burta plină
Și saele-n caraiman.

Lui Lică Bogdan.

S-a asigurat la Adas

E rapandulă-ntre băieți
Cu mulți din ei a hoinărit
Vara doarme prin boscheți
Şi cu ceru-i învelit.

Iarna însă-i mai nasol
Nici pomeneală de foc
Se-nveleşte cu un țol
Sub scările unui bloc.

Când intră în braserie
Dimineața, după somn,
El comandă o tărie
Punând farul pe un domn.

- Să ai viață, nea Caisă
Îi garibaldeşte-n față
Dacă îmi cardeşti o fisă
Aş mai pune-o sută-n clanță.

- Te servesc că eşti caşbec
Se scuză manierat
Beau trascăul şi-apoi plec
Că muncesc, sunt angajat.

În scurt i-a tras cinci bătrâne
Din tufla plină cu miez
- Mă topesc să iau o pâine
Iar cu restul fantazez.

S-au salutat cu respect
L-a lăsat solo la masă
Şi-a rămas cu un regret
Îşi dorea să aib-o casă.

Tot mai bine-n pandaimos
Îşi spunea în gând ratatul
Acolo îmi dă hamos
Mi-e asigurat şi patul.

Fac baie la săptămână
Aşternutul mi-e curat
Haleala o am mai bună
Somnul nu mi-e deranjat.

Soarta i-a surâs în nas
Ciordind tufla cu mangoţi
S-a asigurat la Adas
C-un metraj de patru coţi.

Lui Costel Spoială,
un ratat al societăţii
care nu are de ales decât pandaimosul.

Lugubru

Mă strânge lanţul, mă doare piciorul
Celula e mică, cu miros spurcat
Cătuşa cea groasă mi-apasă tendonul
Puterea îmi scade, sunt epuizat.

În lumina slabă din celula rece
Apa se prelinge pe pereţi în jos
Sunt nefericit, viaţa mi se trece
Anii mi s-au dus fără de folos

Frigul şi durerea în oase m-au pătruns
Mizeria şi foamea îmi dau ajutor
Dar mă lupt cu viaţa, nu mă dau învins
Că doar am speranţă şi nu o să mor.

O blestem pe mama, de ce m-a făcut
Să sufăr durere, foame, maltratări
Mai bine mă sugruma de la început
Nu mai chinuiam ca să am dureri.

Greu se scurge timpul, aici la izolare
Când eu stau în lanţ ca un bou legat
Ei zic că te-ajută la reeducare
Ca să-ţi regreţi fapta, să nu fii pătat.

Dar te degradează şi ajungi epavă
Dacă ai fost om bun te schimbă în brută
Căci pârnaia multă e ca o otravă
Te distruge sigur iar viaţa ţi-e scurtă.

A doua tinereţe acum o trăiesc
Sunt un om bolnav fără mahmudele
Viaţa mi-a trecut fără s-o iubesc
Şi sunt ca un câine ce latră la stele.

Mă strânge lanţul, mă doare piciorul
Celula e mică, cu miros spurcat
Cătuşa cea groasă mi-apasă tendonul
Puterea îmi scade, sunt epuizat.

În amintirea lui Nică Măzărache,
un pârnangiu, care a chinuit foarte mult la cuşcă.
La final, l-a spânzurat sora lui, Ileana,
care l-a înlocuit ducând steagul victorios al familiei îndurerate.

Manieră

Dacă salţi o paraşută,
Te comporţi cu ea galant,
Îi garibaldeşti cu şustă
Şi-o traduci la restaurant.

La masă te-ai aşezat
Şi-o cardeşti fără alură
Cu tupeu ai comandat
Două sticle şi-o friptură.

Friptura-i pentru mândelul
Ea bea apă minerală
Şi nu-i place vinişorul
Că nu-i bun nici de gargară.

Căci preferă muianol
De la sursa cu trăgaci
Este cel mai bun potol
Când îl toarnă pe cordaci.

Dacă eşti ghertoi cu pleaşcă
Când prilejul se iveşte
Te lasă mască la masă
Şi când e loc se topeşte.

Lui Filea lui Gîlimanţă,
cu afecţiune.

Acea care m-a uitat

Fă minune Doamne-odată
Să-mi aduc din nou aminte
Să am mintea luminată
Şi virtuţi deosebite.

Căci amintirea mi s-a şters
De-acele clipe din trecut
Nu pot să scriu măcar un vers
Şi nici iubita să-mi sărut.

Mă simt amar îndurerat
Nu am cuvinte de a spune
Ca pe o zdreanţă m-a lăsat
Acea ce m-a iubit pe mine.

Închei această poezie
Că practic eu sunt blocat
Şi îmi rămâne-n amintire
Acea care m-a uitat.

Hai ca să o facem lată

Ca să-mi fac viaţa uşoară
Cu persoane remarcante
M-am cuplat c-o profesoară
Care mă educă-n toate.

Pe bune, la obiect
E şucară vagaboanda
Eu, ca un golan discret,
O strig simplu: Marinela.

Ea-mi nechează de la geam
Cu moara zâmbind căscată
- Dacă ai gloanţe Fan-fan
Hai ca să o facem lată.

Mândra mea educatoare
Ne topim şi facem dosul
Am saele grupa mare
Şi o frigem la "Zoiosul".

Nu mai eşti ober-golan
S-o frigi zilnic în galop
Ne vom distra în oraş
La localul Lux-Non-Stop

Mai las bombele zoioase
Cu miros acru spurcat
Merg în crâşme somptuoase
C-ajung un om educat

M-am aşezat la o masă
(Mă salută toţi baştanii)
Berea-i rece şi spumoasă
Mi s-au topit marinarii

Plictisit, fără de gloanţe
Cu paraşuta de vreasc
Mă roade în draci prin maţe
De-mi vine iarbă să pasc

- Ce ai dragă, ce-i cu tine,
Mă întreabă-ngrijorată
Văd că nu te simţi prea bine,
Te rog să nu cauţi ceartă!

M-ai făcut ca să disper
Că dacă tu mă lăsai,
La bombă în cartier
Mă simţeam ca într-un rai

E mai ieftină haleala
Preţul poţi ca să-l suporţi
Ieftină e şi chileala
Ba îţi rămân şi mangoţi

- Să nu uiţi această seară
Lefter ai rămas: un flutur
Nu fi pintenată cioară
Fii şi tu o dată vultur

Interval

Dacă eşti mai bun ca mine
Ce tot ţipi şi faci scandal?
Lasă şusta că nu ţine
Hai s-o dăm pe interval

Vrei ca să te-arăţi ciumeg
"Tu nu vezi că nu ştii carte"?
M-ai jignit că eşti un bleg
Hai s-o frigem parte-n parte

Şi eu ştiu să te jignesc
Pentru mine eşti un fraier
C-o smetie te lovesc
De te fac să nu ai aer

Ne-am spurcat şi ne-am certat
Aşa a fost la-nceput
Pe urmă ne-am apucat
Cu motiv noi ne-am bătut

Am fript-o ca doi smardoi
Pumnul, capul şi piciorul
Cu moveuri de altoi
De te apuca fiorul

I-am băgat o ştangă-n nas
El mi-a tras în felinare
L-am făcut din crap caras
Fără ca să-mi cer iertare

Cu rimel original
Sticleţii-mi erau movaţi
N-am ştiut că în final
O s-ajungem ca doi fraţi

N-am avut ciudă-ntre noi
Că amândoi am fost tari
Ne-am caftit ca nişte boi
Cafteala-i ruptă din rai.

Lui Gheorghiţă Gologan
un mardoi care a dus steagul
la pârnaie şi-n libertate

O mie de luceferi mi-ai cerut

Pentru un dar blănit la aşternut
Ca să te trag numai odată în ham
O mie de luceferi mi-ai cerut
Nu te-ai gândit că sunt caşbec şi n-am

Când te-am rugat să-mi scazi din preţ
Că sunt amărăştean şi sunt şomer
Tu mi-ai cardit cu ură şi dispreţ:
- Dacă-ţi convine, eu atât îţi cer

Pe judecător mi s-a pus pată
Îndemnul lui Cornilă Samca
Bunghind tupeul său de profitantă
Mi-am pus în gând ca să te frec cu japca

Când te-am turnat cu şustă la strâmtoare
Ai încercat să-mi cânţi din muzicuţă:
"Fii calm Fanfan şi ai niţel răbdare
Întâi îmi dai mălaiu' apoi îţi dau din puţă"

Cu gargara ta ai sărit mult calul
Instinctul primitiv dobitocit
Dintr-o felie mi-a sărit muştarul
Te-am curentat şi ţi-am garibaldit

- Dute-n morţii mătii, curvete spurcat
Tu nu meriţi nici bomba cu tărie
Mă piş pe tine, te frec şi te bat
Şi-mi bag picioru-n ea de şmicherie

Ai rămas blocată, bobul l-ai schimbat
Pe loc ţi-ai dat seama că m-am şucărit
Mi-ai compus pervers: te iau de bărbat
Şi-am să-ţi proiectez o ghiulea în scurt

Lasă vrăjeala că e cunoscută
Îţi spun mistreţ, nu ştiu dacă-l ştii,
Nu sunt un baştan, nici tu o avută
Ca să ne permitem să avem copii

Cu bostanu-n jos s-a dezechilibrat
Mi-a garibaldit la obiect domol
Bine băi Fanfane, treci la aparat
Dar eu te stropesc c-ai făcut viol

Nu sunt un tâmpit să ți-o bag la troaşcă
(Guda imbecilă din gâtean sughiță)
Îmi dă mai puțin dac' cad la başcă
Am să te servesc sus, la trâmbiță

Eu mă dau bătută, nu folosesc jetul
De azi înainte îmi vei fi cordaci
Te rog insistent, lasă-mi clarinetul
Şi-ți ofer fântâna ca să te descarci.

Pentru pădurea cea umedă și deasă

Pe unde-aş căuta, pe unde mă voi duce
Să mi se dea bomboane sau miere de albine
Ca gura ta nimic nu e mai dulce
Să-mi satisfacă gustul şi poftele divine

În ochii verzi scântei de stele cad
Eşti farmecul iubirii-ntruchipată
Ca două pietre scumpe de smarald
Ce-ţi luminează faţa-mbujorată

Iar sânii tăi ca două mere coapte
Ah, Doamne, când îi privesc disper
Te-aş căuta chiar şi după moarte
Mi-aş rupe şi opincile de fier

Pentru pădurea ta cea umedă şi deasă
Care ţi-ascunde gingaşul boboc
O viaţă-ntreagă aş munci la coasă
De m-ai lăsa cu el ca să mă joc

Zgambirache

Am mulți bani, c-am prăduit
Dacă vreau, pot să mă-mbăt
Mai bine-i joc la barbut
Că-mi place parandarăt

Că perechea nu e bună
Dacă eu n-aş fi ştocar
Arunc caii cu măsură
Să-mi iasă trei-trei pe zar

- Treci la aparat nepoate
Taie zarul, ca să-l strici
Am ieşit. Şi mai departe,
Că am dat un şase cinci

Zar pe terță, pejoseu
Şmenuit pe şase-una
Pe zgambir îl am [illegible]
Norocul mi-l fac cu mâna

Şi joc calculat, pe mii
Dinainte judec zarul
Când respect pe mâna-ntâi
Am lăsat caşbec țăranul

Dau brăila, dau un şan
Le spun la băieți din roată:
Astăzi eu sunt în bulan
Joc la ciuciu, nu la soartă

Acest joc e complicat
Iar husenul e coclit
Nu ştie barbut curat
E gâscă de jumulit

Mai cade câte-un ghierțoi
La tombola de golani
Că e mârlan, pe [illegible]
Născut şi [illegible]

Te-ai veştejit precum o prună

Te-ai veştejit precum o prună
Ce repede trecut-au anii
Cândva ai fost şucară.jună
Dădeai în bâlbâieli golanii

Prin bluza fină, transparentă,
Sânii tăi păreau bidoane
Când din buric făceai o fentă
Dădeai moarte la madoane

Te comportai firesc. banal
Când te plimbai frecai din fese
Acum eşti ştoarfă de local
Şi scurgi paharele la mese

Ai încetat să dai din părţi
Motorul ţi s-a fleşcăit
Te-ai profilat: macheşti cocârţ
De la un husen prea coclit.

Pentru o sută de tărie
La gargară ai pus botul
Te înţepi la meserie
Niciodată nu ţii contul

Când te topeşti din năsărâmbă
C-o catastrofă de moşneag
Cu şustă el îţi bag-o strâmbă
Şi te invită la hoceag

Junghiului nu i se scoală
Tu fiind fată de gaşcă
Îl pofteşti să stea pe oală
Ca să-ţi tragă limbi în ceaşcă

Când s-a crăcănat Zorilă
Te roieşti pe blat. în scurt
Ai mai cumpărat o chilă
Şi te-apuci iar de machit

Eşti în gaură şi practic
Nu chileşti băuturi fine
Îţi cumperi coniac sălbatic
Ori trascău cu două prune

După ce-ai golit fiola
Care-ai supt-o ca o cobră
De-ţi rămâne şi de Cola
Te topeşti iarăşi în bombă

De nimeni, în nici un fel
Nu asculţi şi bine faci
Eşti prezentă la apel
Aşteptându-i pe cordaci

"Ce faci dragă căpşunică"?
Eşti tot timpul întrebată.
Ai pus farul pe Mitică
Să te tragă-n bărci odată

Îţi comandă o tărie
O macheşti în scurt, la trap
V-ai uşchit din nasulie
Pe pustiu, cu oala-n cap

Te-ai veştejit precum o prună
Ce repede trecut-au anii
Cândva ai fost şucară jună
Dădeai în bâlbâieli, golanii.

Pentru Sonica;
o prietenă de-a mea
care a dat colţul
la Sanatoriul din Bîrnova

Două săbii într-o teacă

M-am cuplat cu tine-n grabă
Erai cea mai tare placă
Niciodată n-o să-ncapă
Două săbii într-o teacă

Tu m-ai cucerit cu teaca
Clanța nu ți-o cunoșteam
Stăteai blândă ca și vaca
Sabia când ți-o băgam

Eu te-am înțepat cu spada
Tu cu mine te asemeni
Împărțim în două prada
Suntem briciul de doi gemeni

Dar odată mi-ai dat pas
Și ai fost indiferentă
M-ai făcut să nu am glas
Te-ai cuplat cu o floretă

Fiindcă-i din oțel mai tare
E "Toledo" cel mai bun
Eu nu mai eram în stare
Ruginisem împrejur

M-am bătut mult în războaie
Spada e acum bătrână
E știrbită nu mai taie
Și-i mâncată de rugină

Teaca ta are valoare
Recunosc, fără perdea,
Însă nu-i încăpătoare
Să-ncapă și spada mea

M-am cuplat cu tine-n grabă
Erai cea mai tare placă
Niciodată n-o să-ncapă
Două săbii într-o teacă.

Amicului prin excelență,
Dorel Bambu

Când rechinii se-ntâlnesc

Când rechinii se-ntâlnesc
La o bombă de spinos
Despre cafteală vrăjesc
Şi fapte de pandaimos

Unul tare în gargară
De meserie tâlhar
Am mardit unul aseară
Când se topea de la bar

Colo-n colț la Citadin
L-am oprit cu şto', la şustă
Când i-am pus un moldamin
A mâncat asfalt pe burtă

Nu era nimeni pe stradă
Să bunghească cum îl fac
Bucuros de-aşa o pradă
L-am înțepat la tic-tac

I-am luat apoi goldeanul
Un bŭboi mişto gravat
Era în bulan baştanul
O fi fost v-un avocat

Asta-i faptă de ocară
Zice unul bând trotilu
Vă cânt alta mai şucară
Ca să îmi cunoaşteți stilu

Ascultați vrăjeala mea
Cu schepsis şi cu talent
Sunt panacotar sadea
O pun tare, cu efect.

Când pun farul pe baştan
Un ghertoi afon de viață
Îi bag vastu-n caraiman
Şi-i salt tufla cu verdeață

Nu vreau să mă dau rotund
Cântă altul din trompetă
M-am lăsat de mult la fund
Nu înghit bârfa şuetă

Ascultă băi Titi Fleaşcă
Tu care te dai ciumeg
Nu vreau să mai cad la başcă
Ca un prost tâmpit şi bleg

Am o slujbă de onoare
Sunt portar la un cămin
Respectat de fiecare
Am uitat de-amar şi chin

Saltă tonul toţi în cor
Tu jigodie sehastră
Nu mai eşti un infractor
Să mai stai în gaşca noastră

Hai în scurt topeşte-te
Că altfel haleşti salată
Fii atent fereşte-te
Să mai dăm sticleţi vreodată

Când rechinii se-ntâlnesc
La grenada de spinos
Despre cafteală vrăjesc
Şi fapte de pandaimos.

Lui Costică Lingură

Voi cei ce-o să vă nașteți

Mulțumirea-n suflet mi-e satisfăcută
Am scris două cărți care au valoare
Sunt apreciat de lumea cea multă
Scriitori, poeți şi baştani cu stare

Dacă aş putea ca să-mi scot pe piață
Încă două cărți, poezii şi proză
Fericit voi fi c-am lăsat în viață
O operă mare, de culoare roză

Am sădit şi-un pom cu stînga mea mână
Casă n-am durat, însă nu regret
Dac-aş fi făcut copii şi fântână
Aş fi fost un om aproape perfect

Voi cei ce-o să vă nașteți, nu mă judecați
Că am fost un hoț şi mi-a plăcut hapca
Dacă am greşit să mă blestemați
Ca să ard în iad judecat de Samca.

Lui Emil Brumaru
cu multă simpatie, respect şi considerație,
de la colegul condeiului Fanfan
29 iulie 1998,
chiar în ziua de Sfântu Petru

Gâturi de găină

Când mă duc cu bunăoară
Ca să-mi coscăresc cantină
Intru în alimentară
Cumpăr gâturi de găină

Ieftine și congelate
Eu sunt cumpătat la ban
Că acum îs scumpe toate
Nu-mi permit să iau salam

Oare cine poartă vina?
La scumpeturile ce sunt
Cumpărați o margarină
Că-i mai bună decât unt

[illegible]
Nu mă-ncânt [illegible]
[illegible] galanta[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
Trag o clanță din tărie
Vinu-i scump, dar este bun
Și mă clatin pe grisine

Nu-mi place să fiu nemernic
Mai opresc pentru acasă
[illegible] flămând și sunt anemic
[illegible]-am oprit și la nevastă

[illegible] stomacul gol îl trage
[illegible]
[illegible]
[illegible] și gâturi

Lui Ion C[illegible] prieten
[illegible]

Alte lumi, și lumea noastră

Steaua cea din Carul Mare
De la roata cea de jos
Străluceşte-n depărtare
Când ceru-i senin, frumos

Când e nouri şi se pune
Întunericul grotesc
E privită de-altă lume
Pământenii n-o bunghesc

Dacă naufragiez
Riscul nu poţi să-l asumi
Atuncea te concentrezi
C-o mai fi şi alte lumi

Lume dacă mai există
În Univers multe sunt
Nu-i aşa de ipocrită
Cum e lumea pe Pământ

Lui Miluţă filozoful

Rutină

Ca tânăr mult am pierdut
La femei nu eram bun
Şi sfios, fiind timid
Nu ştiam ce să le spun

Mi s-a întâmplat odată
Să vorbesc doi ani de zile
Ea aştepta sărutată
Dar mie mi-a fost ruşine

Eram un prostuț băiat
Nu bungheam nici o vrăjeală
Cu timpul m-am rutinat
Să salt coarda de roială

Ştiu să-mi pun limba pe moațe
Chiar şi radical de viei
Eu m-a[illegible] şmechirit în viață
Şi traduc multe femei

Pot s-o cuceresc depinde
De aspect de situații
O-mblânzesc şi mă cuprinde
Că doar e de consumații

Câte-o dată mai pierd pontul
Se-ntâmplă să nu-i plac
Atunci aplic antidotul
O invit la un coniac

Dacă e simandicoasă
Anumit strâmbă din nas
Atunci o invit acasă
Şi-i ofer crema caras

Dacă-i fac tot saclamentul
Ea rămâne cert convinsă
La mo[illegible]ceală a pus botul
E ca Fausta învinsă.

Lui Cristi Ceorescu
un băiat de prăvălie
în perspectivă de şmecher

Un leu în miniatură

În casă nu am nimic
Nu am ce băga în gură
Doar motanul ca un spic
Un leu în miniatură

E flămând al meu cotoi
Se preface că adoarme
Tolănit pe un butoi
Amândoi răbdăm de foame

Plictisit nu am ce face
Îl provoc cu-n fir de ață
Încetează de-a mai toarce
Și mă zgârie pe față

Hotărâi ca să-l mardesc
Că se nasolise treaba
Nevrozat eu îl întreb
-De ce de m-ai lovit cu laba?

- În loc să-mi dai să halesc
Tu cauți joacă cu mine
De foame mă prăpădesc
Ți-o galibardesc pe bune

- Ah! iubitule motan
Ascultă ce îți vrăjesc
Curând am să fiu baștan
Și-am să-ți dau mușchi țigănesc

Vom bobina împreună
Cârnați, fleică, antricoate
Vom chili bere cu spumă
Haladiți vom fi nepoate

- De-ai să te ții de cuvânt
Tu stăpânule nerod
Cât voi trăi pe pământ
Nu te mai zgârâi pe bot.

Pentru Costel Chelban,
cu afecțiune

La ordinea zilei

Te iubesc a spus odată
Fără să cunoască fenta
Guda i-a răspuns îndată
Jură-te să moară mă-ta

Să n-am parte de noroc
Gudu se jură cinstit
Să mă vezi că ard în foc
Pă bune că nu te mint

Haide bâşti lasă-mă mască
Spune haita cu o meclă
Poţi să-mi tragi o limbă-n ceaşcă
Şi apoi s-o razi în sfeclă?

Aoleu ştoarfă pătată
Gargara ta mai jignit
Eu mă pregătesc îndată
Ca să-ţi trag o muie-n scurt

Gudulanul ca un taur
S-a făcut roşu la faţă
Tu mă crezi un lachenbaor
Am să-ţi trag un pic de clanţă

Vai dragă eşti prost crescut
I-a spus coarda de roială
Iartă-mă că am greşit
O dă troaşca în mangleală

S-au împăcat temporar
Şi s-au dus să se cinstească
La o masă într-un bar
Pe blat să galibardească

Ştoarfa s-a magnetizat
A machit fără control
Iar gudu a preferat
Să-i dea clanţa cu sifon

Aşa-i când faci sabotaj
I-a-mpins-o la fetişoară
La sfârşit de anturaj
Cruzi copii serveşti în moară

Nu-i nimic husen obez
Asta e un caz banal
Nu pot ca să-ţi reproşez
Că mi-ai dat gerovital.

Lui Iulian, un puşti simpatic,
cu afecţiune de la Fanfan

De-ai fi a mea

De-ai fi a mea pentru o noapte
Să te sărut să mă desfat.
Ţi-aş dărui cu drag din toate
Al meu din suflet briliant.

Această piatră-nchipuită
I-averea mea ce-o port doar eu
E făr' de preț nemărginită
Mi-a dat-o sfântul Dumnezeu.

Și dac-ar fi să fii a mea
Să fiu de soartă zemeslit
Ţi-aș dărui cu drag o stea
Din haosul nemărginit.

De-ai fi a mea pentru vecie
Ţi-aş dărui prin acest vers
Întinsa noastră Românie
Și chiar întregul Univers.

Dorința mea în vag se stinge
V-a sta-ngropată în mormânt
Urmașii îmi vor scri pe cruce
De un poet cu suflet frânt.